

UKRATKO O KONVENCIJI O PRAVIMA DJETETA:

Konvencija je dogovor između zemalja da poštuju isti zakon. Usvojena je 20. novembra 1989. godine na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija i do sad su se sve države svijeta, osim dvije, obavezale da će je poštovati kao zakon. **Crna Gora je jedna od država potpisnica.** To znači da naša Vlada mora osigurati da svako dijete ima prava propisana ovom Konvencijom.

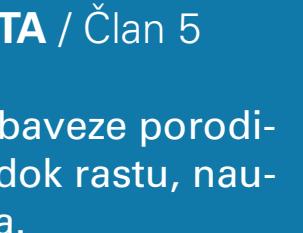
DEFINICIJA DJETETA / Član 1

Svako ljudsko biće do 18 godina starosti ima sva prava iz ove Konvencije.

RODITELJSKO USMJERAVANJE I RAZVOJNI KAPACITETI DJETETA / Član 5

Vlade moraju poštovati prava i obaveze porodica usmjerenja svoje djece da, dok rastu, nauče da pravilno koriste svoja prava.

NEDISKRIMINACIJA / Član 2

Konvencija se odnosi na svu djecu, bez obzira na njihovu rasu, vjeru, sposobnosti; bez obzira na to što misle ili kažu i bez obzira na tip porodice iz koje dolaze.

ŽIVOT, OPSTANAK I RAZVOJ / Član 6

Svako dijete ima urođeno pravo na život, a država ima obavezu da obezbijedi opstanak i razvoj djeteta.

ODVAJANJE OD RODITELJA / Član 9

Dijete ne bi trebalo odvajati od roditelja, sem ako to nije u najboljem interesu djeteta, na primjer, ako roditelj zlostavlja ili zanemaruje svoje dijete. Djeca čiji su roditelji ravstavljeni imaju pravo da ostanu u kontaktu s oba roditelja, osim ukoliko bi to moglo povrijediti djetetu.

ZAŠTITA PRIVATNOSTI / Član 16

Dijete ima pravo na privatnost. Zabranjeni su miješanje u privatni i porodični život, ličnu prepisu, kao i povreda časti i ugleda djeteta.

KONVENCIJA O PRAVIMA DJETETA IMA UKUPNO 54 ČLANA

Članovi 43–54 govore o tome kako odrasli i vlade treba da saraduju ne bi li osigurali da SVA djeca ostvaruju sva svoja prava.

NAJBOLJI INTERESI DJETETA / Član 3

Sve organizacije koje se bave djecom obavezne su da postupaju u skladu s najboljim interesom djeteta. Država će djetetu obezbijediti adekvatno staranje ukoliko roditelj ili druge osobe kojima je povjerena roditeljska odgovornost to ne pružaju.

IME I DRŽAVLJANSTVO / Član 7

Dijete ima pravo na ime prilikom rođenja. Dijete, takođe, ima pravo da stekne državljanstvo i, u mjeri u kojoj je to moguće, da zna ko su mu roditelji i pravo na njihovo staranje.

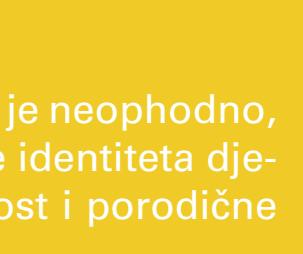

PRIMJENA PRAVA / Član 4

Država mora učiniti sve što je u njenoj moći da primjeni prava sadržana u Konvenciji.

OČUVANJE IDENTITETA / Član 8

Država ima obavezu da štiti i, ako je neophodno, ponovo utvrdi osnovne elemente identiteta djeteta. To uključuje ime, nacionalnost i porodične veze.

SLOBODA MISLI, SAVJESTI I VJERE / Član 14

Dijete ima pravo da misli i vjeruje što hoće, da ispojeda svoju vjeru, sve dok to ne sprječava druge lude da ostvaruju svoja prava. Roditelji bi trebalo da usmjeravaju svoju djecu u vezi s ovim pitanjima.

SLOBODA UDRIUŽIVANJA / Član 15

Dijete ima pravo da se sastaje i da se pridružuje grupama i organizacijama, sve dok to ne sprječava druge lude da ostvaruju svoja prava.

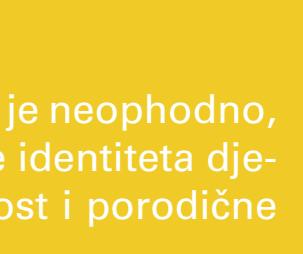
USVAJANJE / Član 21

Prilikom usvajanja djeteta mora se, prije svega, voditi računa o najboljem interesu djeteta. Ista pravila važe i kad se dijete usvaja u zemlji svog rođenja i kada odlazi u neku drugu zemlju.

DJECΑ IZBJEGLICE / Član 22

Dijete koje dove u neku zemlju kao izbjeglica treba da ima ista prava kao i djeца koja su rođena u toj zemlji.

ČIJA JE ODGOVORNOST?

Prava djece predstavljaju poseban slučaj, jer veliki broj prava definisanih Konvencijom o pravima djeteta treba da obezbijede odrasli ili država. Međutim, Konvencija govori i o obavezama djece, a posebno o poštovanju prava drugih, naročito njihovih roditelja (član 29). Evo prijedloga nekih obaveza koje bi mogle pratiti prava:

- Ako svako dijete, bez obzira na njegov pol, etničko porijeklo, društveni status, jezik, uzrast, nacionalnost ili vjeru ima ova prava, onda ima i obavezu da poštuje druge na human način.
- Ako djeca imaju pravo da budu zaštićena od sukoba, surovnosti, eksploracije i zanemarivanja, onda imaju i obavezu da se ne ponosaju grubo i da ne povrijeduju druge.
- Ako djeca imaju pravo na čisto okruženje, onda imaju i obavezu da učine sve što mogu da očuvaju životnu sredinu.

- Ako djeca imaju pravo na obrazovanje, onda imaju i obavezu da nauče onoliko koliko im sposobnosti dozvoljavaju i, gdje je to moguće, da podijele svoje znanje i iskustvo s drugima.
- Ako sva djeca imaju pravo na potpun život, onda treba i da pruže pomoći kako bi i djeca u stanju potrebe, ugrožena djeca i žrtve diskriminacije takođe ostvarila ovo pravo.
- Ako djeca imaju pravo na slobodu misli, savjesti i vjere, onda imaju i obavezu da poštiju razmišljanja i vjerske principe drugih.

ĐECA SA SMETNJAMA U RAZVOJU / Član 23

Dijete sa smetnjama u razvoju ima pravo na posebnu brigu, obrazovanje i obuku koji će mu pomoći da živi, ispunjen i dostojanstven život i da ostvari najveći mogući stepen nezavisnosti i učestvovanja u društvu.

ĐECA PRIPADNICI MANJINSKIH NARODA / Član 30

Djeca manjinskih zajednica imaju pravo da naucu i koriste svoj jezik i običaje svojih porodica, bilo da su oni zajednički s većinskim stanovništvom u zemlji ili nijesu.

MUČENJE I LIŠAVANJE SLOBODE / Član 37

S djecom koja prekrše zakon ne smije se okrenuti ponašati. Ona ne smiju biti u zatvoru s odaslima i mora im se omogućiti održavanje kontakta sa svojim porodicama.

ORUŽANI SUKOBI / Član 38

Država ne smije dozvoliti da djeca do 15 godina starosti prisupaju vojsci. Djeca u ratnim zonama moraju dobiti posebnu zaštitu.

SLOBODNE, REKREATIVNE I KULTURNE AKTIVNOSTI / Član 31

Dijete ima pravo na odmor i igru, kao i pravo učešća u kulturnim i umjetničkim aktivnostima.

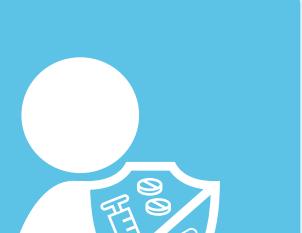
PERIODIČNA PROVJERA SMJEŠTAJA U INSTITUCIJI / Član 25

Dijete koje je država smjestila u instituciju radi njegе, zaštite ili liječenja, ima pravo da se njegov smještaj u instituciji redovno procjenjuje i provjerava.

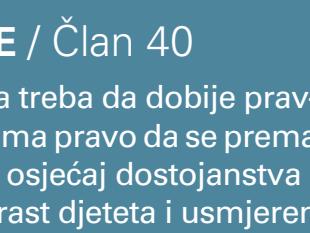
DJEĆJI RAD / Član 32

Država mora zaštiti dječu od rada koji je opasan ili koji može ugroziti njihovo zdravlje ili obrazovanje. Država treba da odredi minimalnu starosnu granicu za zapošljavanje i da propise uslove za rad.

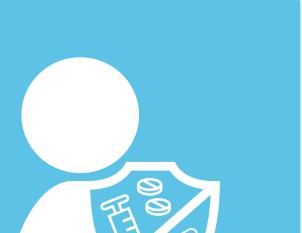
REHABILITACIONA NJEGA / Član 39

Djete koje je bilo zanemareno ili zlostavljanje mora dobiti posebnu pomoć kako bi mu se moglo da povrati samopoštovanje.

MALOLJETNIČKO PRAVOSUDE / Član 40

Dijete koje je optuženo za kršenje zakona treba da dobije pravnu pomoć. Dijete u sukobu sa zakonom ima pravo da se prema njemu postupa na način koji promoviše osjećaj dostojanstva i vrijednosti kod djeteta, uzimajući u obzir uzrast djeteta i usmjerujući je na njegovu ili njenu obranu. Sudski postupci i smještaj u instituciju treba izbjegavati kad god je to moguće. Zatvorske kazne djeci izričati samo za najteža krivična djela.

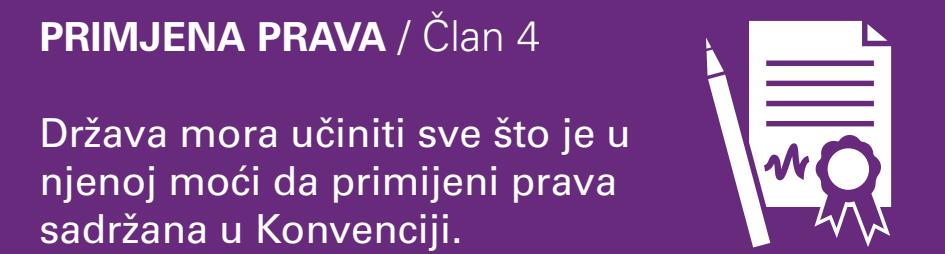
POTOVANJE VIŠIH STANDARA / Član 41

Ako zakoni neke zemlje štite djecu bolje od članova Konvencije, onda se treba pridržati tih zakona.

SEKSUALNO ISKORIŠTAVANJE / Član 34

Država mora zaštiti dječu od seksualne eksploatacije i zlostavljanja, uključujući prostituciju i angažovanje u pornografiji.

POŠTOVANJE VIŠIH STANDARA / Član 41

Ako zakoni neke zemlje štite djecu bolje od članova Konvencije, onda se treba pridržati tih zakona.

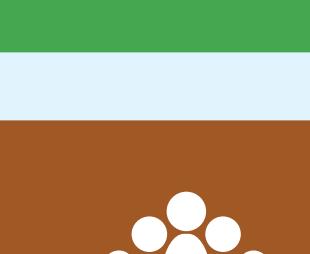
PRODAJA, TRAFIKING I OTMICAMI / Član 35

Država mora učiniti svaki mogući napor da sprječi prodaju, trgovinu i otmicu djece.

VLADA MORA UPOZNATI RODITELJE I DJECU S KONVENCIJOM. / Član 42

Vlada mora upoznati roditelje i djece s Konvencijom.

CILJEVI OBRAZOVANJA / Član 29

Obrazovanje treba u potpunosti da razvija ličnost i talente djeteta. Ono treba da podstakne dječu da poštuju svoje roditelje, kao i sopstvenu i druge kulture.

DRUGI OBLCI ISKORIŠTAVANJA / Član 36

Djeca moraju biti zaštićena od svih aktivnosti koje bi mogle ugroziti njihov razvoj.

